

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov, indeholdende nærmere Bestemmelse om Udstedelsen af de i Lov angaaende danske Skibes Registrering af 13de Marts 1867 § 13 ommeldte midlertidige Nationalitetscertifikater.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 33—34).

Berg: Der er forlangt yderligere Bevisligheder for de midlertidige Nationalitetscertifikater, der skulle udfærdiges, men disse yderligere Bevisligheder, forekommer det mig — jeg ønsker en nærmere Udtalelse af den meget ærede Indenrigsminister om denne Sag — ogsaa burde være tilstede, for at de endelige Nationalitetscertifikater kunne udfærdiges, altsaa med andre Ord, at en saadan Bevislighed for at vedkommende Skib er sødygtigt, ogsaa bør foreligge for den danske Myndighed, der i Indlandet modtager et fremmed Skib til at overføre til dansk Eiendom. Det forekommer mig, — muligvis er Spørgsmaalet overflødig, — at et saadant Bevis forlanges ikke, forunden man her i Landet er forpligtet til at lade et Skib overføre fra fremmed til dansk Eiendom. Men at forlange, at Bevislighederne skulle være tilstede f. Ex. i England, naar Konsulen giver et midlertidigt Nationalitetscertifikat, og ikke at forlange det, inden den paagældende danske Myndighed giver det f. Ex. i Kjøbenhavn, forekommer mig ikke rigtigt. Jeg nævner kun dette enkelte Tilfælde, for at denne min Tvivl nærmere kan blive forklaret ved en Bemærkning fra den ærede Indenrigsminister. Med selve Lovforslaget er jeg for mit Vedkommende vel tilfreds, og jeg beklager kun, at det ikke indeholder endnu flere Bestemmelser til Trynggelse for Sømandens Liv ombord, men jeg stolte i den Henseende paa, at den ærede Indenrigsminister har udtalt, at han har sin Opmærksomhed henvendt paa hele denne Sag og har i Sinds — saavidt jeg har foraaftet hans Udtalelser paa andet Sted, — i den nærmeste Fremtid at forelægge en mere udtømmende Lov om denne Materie, om hvilke yderlige Garantier med Hensyn til et Skibs Sødygtighed man kan fordrø for at værne om Sømandenes og Passagerernes Liv. Jeg kan altsaa forstaa, at man ikke endnu, efter de Kræfter, man raader over i Indenrigsministeriet, med Hensyn til saadanne Materier, har kunnet være færdig med Mere; men jeg anerkjender, at allerede dette er en Begyndelse i god Retning. Jeg vil altsaa rette det Spørgsmaal til den ærede Minister, om der ikke er et Hul her i Lovforslaget, som kunde rettes ved et Par Pennestrog under Behandlingen.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg tilstaa, at det Spørgsmaal, som det ærede Med-

lem rettede til mig, ikke blev mig fuldkommen klart. Hensigten med Lovforslaget er jo den, at Skibe ikke i Udlandet skulle faae Afgang til at seile under dansk Flag ved at lade sig meddele et foreløbige Nationalitetscertifikat af den paagældende Embedsmand, hvilket ikke maa meddeles dem; førend der er en Erklæring fra en offentlig Autoritet til Bedømmelse af Skibets Sødygtighed tilstede, og denne har meddelt en Attest, som saa skal forelægges for den paagældende Embedsmand. Det glæder mig, at det ærede Medlem har været enig i Hensigtsmæssigheden af denne Foranstaltning, som efter de Oplysninger, der ere meddelte, og som jeg tør antage ere det ærede Medlem og Thinget bekendte, synes at være høist fornøden under de nuværende Forhold paa Grund af den Omstændighed, at de mindre gode og de usødygtige Skibe i England ikke kunne benyttes i selve Landet, men søges anbragte i andre Lande, hvorfor Salget af saadanne Skibe er betydelig tiltaget i de senere Aar; ligesom ogsaa de Spølyfker, der have været en Følge deraf, blandt de Nationer, der have erhvervet disse Skibe, have været i bestandig Tiltagende. Naar det ærede Medlem opfordrede mig til at have min Opmærksomhed henvendt paa denne vigtige Sag, maa jeg dertil svare, at dette ikke behøves; i den Henseende bliver der gjort, hvad der kan gøres. Men naar man venter meget snart at faae forelagt et gennemgribende og udtømmende Lovforslag i denne Retning, saa turde det dog maasse være, at man baade forlangte og ventede noget Mere, end der kan præsteres. Som ærede Medlemmer ville vide, indeholder Indenrigsministeriet ikke kundige Kræfter i denne Retning; det er paa dette som paa flere andre Gebeter nødsaget til at henvende sig til Autoriteter eller enkelte Mænd udenfor Ministeriet, der have særligt Kjendskab til de paagældende Forhold. Det er dette, Ministeriet staa i Begreb med at gjøre, og det vil bero paa Udfaldet af en saadan Kommissions Arbejde og den Hurtighed, hvormed dette kan fremmes, hvor tidlig Ministeriet vil være i Stand til at opfylde de Krav, som stilles til det; men at det ikke skal mangle paa Interesse og Sver for denne Sag, derfor tør jeg indestaa.

Berg: Jeg skal nærmere præcisere mit Spørgsmaal. Forslaget angaar § 13 i Loven af 13de Marts 1867, hvor der siges: „Dog skulle i saadanne Tilfælde de danske Konsuler i Udlandet, efter at der er meddelt dem de i § 9, 1 og 2 omhandlede Bevisligheder, være bemyndigede til at udstede et midlertidigt Nationalitetscertifikat, hvilket“ osv.; der tales altsaa der bestemt om en vis Art af Nationalitetscertifikater, som kaldes midlertidige, og som udstedes af de danske Konsuler i Udlandet, og de Bevisligheder, der skulle være tilstede, ere almindelig angivne i § 9 og forresten nærmere antydede her. Nu forlanger Lov-